

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף נו.

הערות, הארות, ומראי מקומות

תנינא החלונות ועובי החומה כלפנים, והנה בפסחים פו. מבואר שרק בשווים לרצפת העזרה הם קדושים, והנה הרמב"ם בית הבחירה ו' ט' הביא דין זה וסתם ולא הזכיר שיהיו שוים בגובה, ע"ש ראב"ד ומהר"י קורקוס, והרדב"ז וכן במנחת חינוך שסב' ד' כתבו דהרב"ם למד דסוגיין פליגי אסוגיא דפסחים דאלי"כ יכלנו לתרץ דבא לרבות באינם שוים, וע"ע אבן האזל שם, ובאגרות משה יו"ד ח"ד סג' ד'.

בחצר אהל מועד, התורה ריבתה חצירות הרבה, ובתורת כהנים צו ב' למד זה מסיפא דקרא 'במקום קדוש', עיי"ש במלבי"ם, ועי' טהרת הקודש למה הגמ' לא הביאה את כל הפסוק, וע"ע נודב"י מהדו"ת או"ח קכד'.

אמר רבא לאכילה שאני, ואי לדבריו יש איסור דרבנן לטמאים, עי' רמב"ם בית הבחירה ו' ח', עיי"ש רדב"ז ועי' חק נתן, עוד נחלקו האחרונים מה יהיה דין שוחט קדשים קלים בלשכות, עי' מנחת חינוך קפ"ו ה', ואתוון דאורייתא א', ומקדש דוד כל' ז', וכן אם נפסלים ביוצא עי' אור שמח בית הבחירה ו' ח', ועי' קרן אורה ד"ה תני בגדר קדושתן, ובשער המלך ביה"ב ו' ח', ומנחת חינוך שסב' ג'.

דברי התוספתא מעשר שני ב' יד' דלשכות הפתוחות לקודש אוכלים בה ק"ק ושוחטין בה, וחייבים עליה משום טומאה, וזה דלא כסוגיין, עי' מקדש דוד יד' ט', ועי' משנה מע"ש ג' ח' ובפירוש הרע"ב שם.

אמר רבינא סמי מכאן אכילה, והיינו שבזה א"צ ראיית פתח ההיכל, ועי' תוס' שבועות יז: ד"ה ואין, עי' שם רש"ש, וקרן אורה וחק נתן כאן.

קדשי שעה שאני, ועי' רש"י, ועי' שיטמ"ק מה שהקשה ובתוס' עי' טהרת הקודש, שפת אמת ועולת שלמה.

מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה, עי' רש"י ותוס', ובגדר הפסוק, עי' ח' הגר"ז לעיל לח:, וע"ע מקור ברוך ח"א יב'.

תוד"ה מניין, במה שהקשו על רש"י, עי' זבח תודה, ובחזו"א יט' מד-יו תי' על פי המבואר ברש"י בפסחים נט. דכל זמן שנמצאים בראש המזבח לכו"ע אין לינה מועלת וכל

המחלוקת לאחר שירדו, וע"ע טהרת הקודש ובחי' רא"ל ח"ב כד' ה' מה שתמה ע"ד, וע"ע רש"ש, עולת שלמה, מקדש דוד טז ב', וע"ע בחי' רא"ל שם לא פירשו נ"מ בדין פיגול.

באו"ד, במה שתירצו לשיטת ר"ת דשקיעת החמה היא עדיין יום עד ג' רבעי מיל קודם צאה"כ, עי' שאגת אריה סימן יז' שהאריך בזה, (עי' שיעורי הגרב"ד), ועי' ח"י רא"ל ח"ב כה' בבאור שיטת ר"ת, ועי' אבי עזרי מעה"ק ד' ה' מה שהביא לדון לפי זה באכילת חמץ ביד' בין שקיעה לבין השמשות עיי"ש.

ע"ב

איתמר החושב לאור שלישי וכו', האוכל ליום שלישי וכו', ועי' חמדת דניאל שביאר שורש מחלוקתם במה שנחלקו חגיגה ט. האם לילה חשיב כמחוסר זמן.

עי' קרן אורה שדן האם מחשב על הפסח לאחר חצות הוי פיגול, ועי' צל"ח ברכות ט., ועי' קה"י שם סי' ד' שאכילת פסח אחר חצות אינו חוץ לזמנו, אלא קיום מצוות אכילת הפסח היא רק עד חצות, אבל מצד הקרבן לא הוי נותר עד הבוקר.

בלימוד הפסוקים על זמן אכילת השלמים, ע"ע פסחים ג. ובתוס' שם, עיי"ש צל"ח ופנ"י, ועי' ע תורת כהנים צו ז' ובמלבי"ם שם, וע"ע נודע ביהודה תנינא או"ח צו', ואגרות משה חלק קו"ט טו' ג'.

הבכור נאכל לכהנים, ודין נשיהם ועבדיהם בזה, עי' רמב"ם מעה"ק י' ה' דנאכל לכל ב"ב, וברשב"א נדרים יא: חולק.

והמעשר לכל אדם, עי' רש"י, ולפי זה אינו ממתנות כהונה, ועי' ריטב"א שבת נד: וב"מ ז. ד מעשר ניתן לכהן כחלק ממתנות כהונה.

לשני ימים ולילה אחד, עי' ברש"י ובתוס', ובישוב שיטתו, עי' פנים מאירות ושפת אמת, ומצפה איתן, ע"ע מה שדנו בדברי התוס'.

רש"י ד"ה למנויין, עי' ח"י מרן הגר"ז קרבן פסח דף נב מה שדקדק מדבריו,

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח
בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו"י ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901